

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-395/00 (αίτηση του Tribunale di Trento για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Distillerie Fratelli Cipriani SpA κατά Ministero delle Finanze ⁽¹⁾

(«Οδηγία 92/12/ΕΟΚ — Άρθρο 20 — Εξαγωγή προς τρίτες χώρες προϊόντων τελούντων υπό καθεστώς αναστολής — Προϊόντα τα οποία πρέπει να θεωρηθούν ως μη έχοντα φθάσει στον προορισμό τους λόγω παραποιήσεως του συνοδευτικού εγγράφου — Άγνωστος τόπος διαπράξεως της παραβίασεως ή της παρατυπίας — Προσδιορισμός του κράτους μέλους εντός του οποίου καθίσταται απαιτητός ο φόρος»)

(2003/C 19/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-395/00, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale di Trento (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Distillerie Fratelli Cipriani SpA και Ministero delle Finanze, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 20, παράγραφος 2 και 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως (ΕΕ L 76, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο του έκτου τμήματος, προεδρεύοντα, M. Wathelet, R. Schintgen και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken (εισηγήτρια) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischö, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 20, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους καταναλώσεως, είναι ανίσχυρο, καθόσον η τετράμηνη προθεσμία που προβλέπει η διάταξη αυτή προς απόδειξη της νομιμότητας της πράξεως ή του τόπου όπου πράγματι διαπράχθηκε η παρατυπία ή η παράβαση αντιτάσσεται στον επιχειρηματία που εγγυήθηκε την καταβολή των ειδικών φόρων καταναλώσεως, αλλά δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει εγκαίρως ότι δεν πραγματοποιήθηκε η άρση του καθεστώτος αναστολής.

(1) ΕΕ C 372 της 23.12.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 28ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-417/00 (αίτηση του Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Agrargenossenschaft Pretzsch e. G. κατά Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt ⁽¹⁾

(«Κοινή γεωργική πολιτική — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3887/92 — Ολοκληρωμένο σύστημα διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα κοινοτικά συστήματα ενισχύσεων — Λεπτομέρειες εφαρμογής — Ενισχύσεις σχετικές με την παύση της καλλιέργειας γαιών — Δήλωση της εκτάσεως των υπό καθεστώς παύσεως της καλλιέργειας γαιών — Παράλειψη κοινοποιήσεως, κατόπιν της υποβολής της αιτήσεως χορηγήσεως ενισχύσεων, της μειώσεως της εκτάσεως των υπό καθεστώς παύσεως της καλλιέργειας γαιών — Κυρώσεις»)

(2003/C 19/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-417/00, με αντικείμενο αίτηση του Oberverwaltungsgericht του ομόσπονδου κράτους Σαξονίας-Ανχαλτ (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Agrargenossenschaft Pretzsch e. G. και Amt für Landwirtschaft und Flurneuordnung Anhalt, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων (ΕΕ 1992, L 391, σ. 36), όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) 229/95 της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1995 (ΕΕ 1995, L 27, σ. 3), και 1648/95 της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 1995 (ΕΕ 1995, L 156, σ. 27), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann και B. Σκουρή, και τις F. Macken (εισηγήτρια) και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 28 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3887/92 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1992, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του ολοκληρωμένου συστήματος διαχειρίσεως και ελέγχου σχετικά με ορισμένα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων, όπως τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) 229/95 της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1995, και 1648/95 της Επιτροπής, της 6ης Ιουλίου 1995, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι κυρώσεις που προβλέπει δεν αφορούν μόνον την περίπτωση κατά την οποία ο κάτοχος εκμεταλλεύσεως προέβη σε εσφαλμένες ή ψευδείς δηλώσεις κατά την υποβολή της αιτήσεως χορηγήσεως ενισχύσεων, αλλά εφαρμόζονται επίσης στις περιπτώσεις κατά τις οποίες παραλείπει να ενημερώσει την αρμόδια αρχή σχετικά με μεταβολές που αφορούν τους σκοπούς για τους οποίους προβλέπεται η χορήγηση των ενισχύσεων αυτών.

(1) ΕΕ C 45 της 10.02.2001.